

Sveiki, Sakiet, no kurienes cilvēkā neaprakstāma vēlme dalīties savās jūtās, pie kam, tieši prieka un laimes mirkļos?

Sveiki, sveiki, priecīgs!

- **Prieks ir Zemes pasaules pamatemocija** – tās emocionālo viņojumu, attiecību un vibrāciju **normālstāvoklis**.
- **Zemes pasaule ir Titānu un Dievu mijiedarbību vieta.**
- **Normālstāvoklis ir Dabiskās Kārtības Normu Sistēmas diktēto apstākļu, darbību un formu līdzsvars.**

Tad, kad emocionāli jutīga būtne (forma, parādība) ir līdzsvarā ar citām būtnēm vidē un vidi, tad šī būtne izjūt prieku - ir emocionālā prieka stāvoklī. **Attālinoties no tāda līdzsvara, prieka sajūta vājinās.** Tāpēc prieks ir līdzsvara virziena rādītājs un indikators. No tā, cik bieži, kādos brīžos un cik intensīvas ir prieka sajūtas, varam spriest par to, cik tuvu esam vai cik tālu attālināmies no dzīves normālstāvokļa. Prieks mūsu apziņā ienāk tad, kad ir harmonizējušās caur to plūstošās enerģijas – enerģiju apmaiņa caur apziņu (divas formas harmonizējas caur trešo, vai lielāku skaitu citu formu) vai enerģiju vibrācijas apziņā ir harmoniskā kustībā. Harmoniska kustība ir viena no līdzsvara formām – dinamiskais līdzsvars.

- **Līdzsvars visā ir miers.**
- **Līdzsvarotais ir mierīgs.**
- **Dinamiskais līdzsvars ir mierīgs darbs.**
- **Darbs ir matērijas pretestības pārvarēšana pilnības sasniegšanai.**
- **Cīņa ar nepilnību, noziegumu un kroplību ir darbs.**
- **Mērķtiecīga, situācijai atbilstoša un derīga cīņa ir miera stāvoklis dinamiskajā līdzsvarā.**
- **Dievu cīņa ar Titāniem ir mierīgs darbs.**
- **Kaujas laikā līdzsvarots cīnītājs ir mierīga modruma un svinīga prieka stāvoklī.**

Debesis normālstāvoklis ir miers. Debesis ir līdzsvarotības un harmonijas – **vienības un vienotības caur līdzsvarotu harmoniju** pasaule pretstatā pazemes disharmoniju, fragmentācijas un vienpatības – patības – patņu pasaulei. Debesu pasauli pārstāv **Dievi** – sintezējošās, harmonizējošās, līdzsvarojušās, mieru nesošās un caur to visu radošās būtnes.

Dievi ir realitāti zinošas, Īstenību uztverošas, potenciāli bezrobežīgi intelektuālas, Saprātīgas, taisnīgas, godīgas, mīlošas, mīlestībā uzticamas un uzticīgas, sadarbīgas, nesavtīgi radošas un radoši pašapzinīgas - augstu Ideālu iedvesmotas un sasniegumiem orientētas (apzinās savu potenču bezrobežību un potencēs slēptās bezrobežīgās iespējas) būtnes, enerģijas un spēki.

Apgarotā matērija – Debesis ir jutīga un jūtīga, silta un saprātīga – racionāli praktiska. **Jūtu klātbūtne ved pilnībā un bezrobežībā.** Jūtas ir pragmatismu ierobežojošas un kontrolējošas. Jūtu klātbūtne Debesīm piešķir racionalitāti – radīt spēju un sakārtotību, bet to iztrūkums pazemī padara par iracionālu un haotisku. Radīt spēja ir jūtu darbības – sakārtotības rezultāts.

Inerto matēriju - pazemi pārstāv Titāni – destrukturējošās, fragmentējošās, nīstošas un naidu nesošas, haosu un iekapsulēšanos savā patībā – patnībā vedošas būtnes. **Inertā matērija** - pazeme ir auksta, bezjūtīga un iracionāli praktiska (pragmatiska) – katra darbība tajā ved apšukumā un iznīcībā. Racionāls vai iracionāls nozīmē - radošs vai radīt nespējīgs. **Pragmatiskais ir impotenti darbīgais – nekas jauns tur nerodas**, vēl vairāk - pragmatiski atsakās no unikālām attīstības iespējām, ja tās prasa ieguldīt darbu un pūles jaunu, augstāku harmonijas pakāpju sasniegšanai. **Inertā matērija ir Titānu darbības un esamības vide.** Titāni tajā ienes haosu un destrukciju aktivitāti – nemieru, uzbudinājumu, apskurbumu. Haoss un neaprobežots, skurbs nemiers - **disharmonija ir normālstāvoklis pazemē.**

Titāni ir ierobežoti intelektuāli (savās interesēs), viltīgi, melīgi (matērija ir iluzora), nodevīgi, nesaticīgi, savtīgi (konkurence) un augstprātīgi – lielīgi (nezinot neko citu, kā vien savu inertās matērijas pasauli, iedomājas sevi par spējīgiem aptvert, sagrābt, pakļaut un pārvaldīt visas esamības) spēki un to pārņemtas būtnes. Titānu pazeme ir esamība bez sapratnes, harmonijas un izaugsmes potencēm. Titānu darbības galarezultāts ir dematerializācija un apziņas iegrimšana egocentrismā. **Iniciatīvas bagāti muļķi ir Zemes pasaulē ienākuša Titāna nesēji.**

- **Patnis ir Dieva antipods.**
- **Individuālais, sadalošais, konkurence un individuālo interešu apmierināšana konkurences ceļā ir Titānisko spēku izpausmes.**
- **Titānisko spēku ielaišana apziņā sākas ar patmīlību (sevis mīlēšanu) un lielību, bet beidzas ar naidu pret visu un visiem (arī sevi ieskaitot).**
- **Kolektīvais, vienojošais, sadarbība un kopīgo interešu apmierināšana sadarbības ceļā ir Dievišķo (Debesu Valstības) spēku ielaišana apziņā.**
- **Sabiedrība ir indivīdu kolektīvs.**
- **Sabiedrības intereses ir apkopotas individuālās intereses.**
- **Debesu Valstība ir harmonizētu diferencēto spēku (indivīdu) struktūra.**
- **Zemes pasaulē Debesu Valstība ir harmonizētu individuālo interešu apmierināšana sadarbības ceļā.**
- **Dievišķo Spēku ielaišana apziņā notiek attīstītu jūtu darbībā, sākas ar nesavtību un kulminē radīšanas miera transā (svinīgs, modrs darba prieks).**

Tuvošanās Debesu Pasaulei un Dievišķo enerģiju ielaišana apziņā atjauno tajā **trūkstošo Dabisko Kārtību.** Pievēršanās Dabiskajai Kārtībai un tās Normu izpildīšana apziņā atjauno līdzsvaru un prieka stāvokli tajā. **Tādā kārtā prieks ir Debesu Pasaules klātbūtnes sekas un zīme.** Būdamā harmonizēta kopība, Debesu Pasaule kopā ar prieku apziņā ienes ar visu, ko vien apziņa ir gatava un spējīga no tās pieņemt - spēku, zināšanas, veselību, spējas u.t.t. tiktāl, cik apziņa to realizē kopības uzturēšanai, sadarbībai un kolektīvo interešu realizēšanai. Tāpēc, kā priekšvēstnesis, prieks ved Cilvēku uz visu Debesu Valstībai raksturīgo – arī savu attiecību kolektīvizēšanu - kontakta meklēšanu ar domubiedriem, draugiem, ģimeni un līdzcilvēkiem visplašākajā nozīmē. **Arī tikšanās un ieplūšana kolektīvā nes prieku, kā dabisku apziņas reakciju.** Vārdu “svece”, “svētki”, “iesvētības”, “svēts”, “svētdiena”, “svelme”, “svētnīca”, “sveiciens”, “sveķi”, “svērt” (meklēt vērtību) izcelsme ir tā pati kā “svet” (gaisma) krievu valodā - pulcēšanās vairo gaismu, spēku un prieku.

- **Prieka pilnas Mīlestības jūtas tiecas apdāvināt, piepildīt ar sevi visu pasauli.**
- **Debesu Valstība ir Sirdi.**

- Dievišķais ir iekšējais, iekšēji darbīgs, izgaismojošais, skaistais, niansēti harmoniskais, maigais, klusināti glāstošais.
- Titāniskais ir ārējais, ārišķīgs, spožs, greznais, kontrastējošais, cietais, skaļais un pārejošais.

Pastāv norādījums:

- **Ejošajam jābūt Nesošam.**

Tas nozīmē, ka Dārgo Dāvanu – Debesu velti jāprot saņemt, nest un dot tālāk. Tas nozīmē, ka ir jāsaprot, kas notiek dvēselē, jāredz un jānovērtē Debesu tuvums un tā vērtība, tā vērtība, ko Debesis ir dāvinājušas, jāizjūt cieņa un bijība Debesu klātbūtnes brīdī. **Debesu Velte jāsaņem un neiztērēta, neizšlakstīta jānes līdz citiem tai cienīgiem** (Pērles cūkām nekaisa). Dievišķās enerģijas, izplūstot ārpus Debesu Pasaules (Sirds telpas), nonāk zemes Titānisko spēku pasaulē un varā, kur zaudē harmonizējošo spēku un nemirstību.

- **Kluss prieks ir pieaugošs, piepildošs, iegaismojošs, ielīkmojošs un harmonizējošs – apvienojošs.**
- **Skaļa - ārišķīga prieka izrādīšana ir īslaicīga, izzūdoša, iztukšojoša, dziestoša un kaitinoša – disharmoniju un strīdus izraisoša.**
- **Tāpēc tur, kur skaļais iztērē – tur klusais uzkrāj.**

Tāpēc viss ārišķīgs, skaļais, spilgtais, kontrastējošais - sevi izrādošais – lielīgs ir zūdošs un noārdošs – tam nav nākotnes – tas ved pie Titānisko neveiksmnieku stumdišanās konkurējot par to, kas jau, esot saskaņā ar Debesu Pasauli un tās Dievišķajiem spēkiem, ir Ejošo klusā priekā neatņemami iemantots.

Dārgumu mums vien zināmu nesam no Sirds uz Sirdi.

Pauls